

мету, намагатися співпрацювати, удосконалюватися, руйнувати всі бар'єри між звичайними людьми та міліцією. Тільки за таких умов ми зможемо побачити значний прогрес не лише в роботі міліції, а й у ставленні оточуючих до неї.

Писаренко Г.М.

слухач Навчально-наукового інституту
заочного навчання НАВС
науковий керівник: Максименко Ю.Є.,
доцент кафедри теорії держави та права
НАВС, кандидат юридичних наук

ПРАВОВІ СТИМУЛИ» ТА «ПРАВОВІ ОБМЕЖЕННЯ»: ПОНЯТТЯ ТА ОЗНАКИ

Дослідження природи, сутності та функціонального призначення правових стимулів та правових обмежень у сучасній юридичній науці досить фрагментарне. Окремі аспекти цих правових категорій були предметом дослідження С.С. Алексєєва, С.Д. Гусарєва, А.М. Завального, Є.О. Гіди, О.М. Кисельової, О.В. Малько, О.Ф. Скакун та інших.

Уперше правові обмеження були застосовані римськими юристами, які виокремлювали сервітути, що мали на меті обмеження власника в його правах. Характер елементів сервітуту мають положення сучасного цивільного та земельного права.

У загальному розумінні категорія «правові обмеження» має ряд особливостей. По-перше, правові обмеження виступають як зовнішній фактор впливу на інтереси суб'єктів права. По-друге, правові обмеження є цілеспрямованими, і мають на меті свідому зміну поведінки суб'єкта. Тобто, правові обмеження впливають на поведінку та інтереси суб'єкта права не лише опосередковано через обмеження суб'єктивних прав, а і на свободу особистості і процес задоволення її інтересів. І по-третє, на психологічному рівні правові обмеження виступають як винятково негативні засоби, тобто примуси як особливий різновид правових обмежень, що полягає в застосуванні уповноваженими суб'єктами визначених у правових нормах примусових заходів у зв'язку з протиправними діями суб'єктів права.

Незважаючи на динамічний розвиток законодавства, у сучасній юридичній літературі відсутня єдина позиція щодо змісту категорії «примус».

Не менш дискусійним є і визначення поняття «правові обмеження». Так, А.В. Малько зауважує: «Правове обмеження - це правове стримування протизаконного діяння, що створює умови для задоволення інтересів контрсуб'єкта і суспільних інтересів в охороні та захисту».

К. К. Гасанов та О. В. Стремоухов виділяють чотири суттєві ознаки, які характеризують правові обмеження.

1. «Несприятливі умови (загроза або позбавлення певних цінностей) для здійснення власних інтересів суб'єктів, спрямованих на їх стримування і одночасно на задоволення суспільних інтересів в охороні та захисті.

2. Негативний характер, тобто використання переважно примусових, силових коштів.

3. Зменшення обсягу можливостей, свободи, що здійснюється за допомогою обов'язків, заборон, заходів захисту, покарань і т.п., які зводять різноманіття в поведінці суб'єкта до певного, «граничного» стану.

4 Спрямованість на охорону суспільних відносин, індивідуальної та колективної свободи».

Залежно від галузевої належності, правові обмеження можуть бути конституційними, адміністративними, кримінальними тощо; залежно від обсягу, вони поділяються на повні (обмеження дієздатності неповнолітніх), і часткові (обмеження дієздатності неповнолітніх віком від 14 до 18 років), залежно від часу дії - на тимчасові і постійні, залежно від змісту - на морально-правові та матеріально-правові; залежно від елементу структури норми права можна виділити юридичний факт-обмеження (гіпотеза), обов'язок, заборона, призупинення (диспозиція), покарання (санкція).

На відміну від правових стимулів правові обмеження не охоплюють позитивних засобів. У суспільстві і державі необхідність застосування правових обмежень не викликає сумнівів. Проте слід звернути увагу і на те, що застосування всього ряду правових обмежень без функціонування інституту правових стимулів не буде сприяти розвитку громадянського суспільства. Держава і її діяльність розглядається як засіб управління, що здійснюється в інтересах всього народу. Від уміння обирати і застосовувати різноманітні засоби правового впливу у різних обставинах залежить досягнення поставленої мети, тобто ефективність управлінської діяльності. Так, у державі є необхідність не лише в наявності обмежуючих або примусових заходів, а і в соціально-активній мотивації людей за допомогою правових стимулів.

Чубенко В.П.

курсант 2 курсу ФПФПВВ

ННІФПМГБВВ НАВС

ПЕРСПЕКТИВИ ЗАСТОСУВАННЯ СНАЙПЕРСЬКОЇ ЗБРОЇ ПІДРОЗДІЛАМИ СПЕЦІАЛЬНОГО ПРИЗНАЧЕННЯ ВНУТРІШНІХ ВІЙСЬК МВС УКРАЇНИ

У доповіді розглянута історія виникнення та розвиток снайперської зброї, приведені тактико-технічні характеристики снайперської зброї та класифікація сучасних видів озброєння